

REPUBLIKA SLOVENIJA

MINISTRSTVO ZA OKOLJE IN PROSTOR

AGENCIJA REPUBLIKE SLOVENIJE ZA OKOLJE

Vojkova 1b, 1001 Ljubljana p.p. 2608
tel.: +386(0)1 478 40 00 fax.: +386(0)1 478 40 52

Številka: 35407-132/2006-11

Datum: 24.8.2007

Ministrstvo za okolje in prostor, Agencija RS za okolje, izdaja na podlagi drugega odstavka 12. člena Uredbe o organih v sestavi ministrstev (Uradni list RS, št. 58/03, 45/04, 86/04-ZVOP-1, 138/04, 52/05, 82/05, 17/06, 76/06, 32/06 in 41/07) in na podlagi 1. odstavka 72. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06-ZVO-1-UPB1, 49/06-ZMetD, 66/06-odl. US in 33/07-ZPNačrt), na zahtevo stranke – upravljavca Perutnina Ptuj, d.d., Potrčeva c. 10, 2250 Ptuj, ki jo zastopa dr. Roman Glaser, v zadevi izdaje okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje naprave, ki lahko povzroča onesnaževanje okolja večjega obsega, naslednje

OKOLJEVARSTVENO DOVOLJENJE

1. Obseg dovoljenja

Stranki - upravljavcu Perutnina Ptuj, d.d., Potrčeva c. 10, 2250 Ptuj (v nadaljevanju: upravljavec) se izda okoljevarstveno dovoljenje za napravo za intenzivno rejo perutnine z 145.200 mesti – farmo Trnovec. Naprava se nahaja na lokaciji Trnovec 18, 2324 Lovrenc na Dravskem polju na zemljiščih parc. št. 205/8, 249/2, 249/3, 249/5, 249/6, 249/7, 249/8, 249/9, 249/10, 249/12, 249/13, 249/14, 249/15, 249/17, 249/18, 214/6, 214/8, 217/6 vse k.o. Trnovec.

Naprava se sestoji iz 27 hlevov.

2. Okoljevarstvene zahteve za emisije snovi v zrak

2.1. Zahteve v zvezi z emisijami snovi v zrak

2.1.1. Upravljavec naprave iz 1. točke izreka tega dovoljenja mora izračunati letno količino razpršene emisije snovi v zrak na podlagi matematičnega modela za izračun emisije naslednjih snovi:

- amoniak (NH₃);
- celotni prah.

2.1.2. Upravljavec naprave iz točke 1. izreka tega dovoljenja mora za izračun letnih količin razpršene emisije snovi v zrak uporabiti naslednje emisijske faktorje:

Preglednica 1: Emisijski faktorji pri talni reji na nastilju

Parameter	Emisijski faktor (E_f)	Enota
celotni prah (PM)	0,037	kg / žival / leto
amoniak (NH ₃)	0,13	kg / žival / leto

2.1.3. Upravljavec mora za izračun letnih količin razpršene emisije amoniaka (NH₃) uporabiti naslednjo enačbo:

Enačba 1: Izračun letne količine razpršene emisije amoniaka iz naprave

Legenda:

E_s = letna količina razpršene emisije amoniaka (NH₃) v [kg/leto].

E_f = emisijski faktor za amoniak (NH₃) v [kg/žival/leto];

N = število živali;

$$E_s = E_f \cdot N$$

2.1.4. Upravljavec mora za izračun letnih količin razpršene emisije celotnega prahu (PM) uporabiti naslednjo enačbo:

Enačba 2: Izračun letne količine razpršene emisije celotnega prahu

Legenda:

E_s = letna količina razpršene emisije celotnega prahu (PM) v [kg/leto];

E_f = emisijski faktor za celotni prah (PM) v [kg/žival/leto];

N = število živali;

$$E_s = E_f \cdot N$$

2.2. Obveznosti v zvezi z izvajanjem obratovalnega monitoringa in poročanjem o emisijah snovi v zrak

2.2.1. Upravljavec mora na podlagi izračunanih letnih količin razpršenih emisij snovi v zrak pripraviti letno poročilo o emisiji snovi v zrak in ga vsako leto do 31. marca tekočega leta za preteklo leto predložiti Agenciji Republike Slovenije za okolje.

2.2.2. Upravljavec mora kot prilogo k letnemu poročilu o emisiji snovi v zrak iz točke 0 priložiti tudi modelni izračun razpršenih emisij iz točke 0.

2.2.3. Upravljavec mora modelni izračun razpršenih emisij in letna poročila o emisijah snovi v zrak iz virov emisije naprave iz 1. točke izreka tega dovoljenja hraniti najmanj pet let.

3. Okoljevarstvene zahteve za emisije snovi in toplote v vode

3.1. Zahteve v zvezi z emisijami snovi in toplote v vode

3.1.1. Upravljavec mora industrijske odpadne vode, ki nastanejo pri pranju hlevov (v nadaljevanju: pralne vode), zbirati v vodotesnih zbiralnikih, tako da ne pride do izlivanja, izpiranja ali odtekanja v okolje in z njimi ravnati skladno z veljavnimi predpisi, ki urejajo področje vnosa gnojil v tla, ravnanja z odpadki in emisij v vode.

3.1.2. Upravljavec mora pri obratovanju naprave z namenom zmanjševanja emisije ali toplote zaradi odvajanja industrijske odpadne vode v čim večji možni meri zagotoviti izvajanje naslednjih ukrepov:

- ločevanje živalskih izločkov, ostankov krme in stelje ter drugih organskih ostankov iz naprave od odpadnih voda, padavinskih voda ali mešanih voda in njihovo vračanje v kmetijsko proizvodnjo z uporabo fizikalno-kemijskih ali bioloških separacijskih postopkov,
- najmanjša raba kemijskih dezinfekcijskih postopkov, pri katerih se uporabljajo dezinfekcijska sredstva, ki vsebujejo ali izločajo halogene,
- najmanjša raba dezodoriranja odpadnih voda, pri katerih se uporabljajo kemikalije, ki vsebujejo ali izločajo halogene in njegova zamenjava z biološkimi postopki dezodoriranja odpadnih voda ali odpadnega zraka,
- smotrna in namenska uporaba predvsem tistih čistilnih sredstev, ki ne vsebujejo ali izločajo halogene,
- vsi ukrepi, ki prispevajo k zmanjšanju deleža vode v pralnih vodah in s tem k zmanjšanju dnevnih količin vod, n.pr. pranje z visokotlačnimi napravami.

3.1.3. Upravljavec mora s komunalnimi odpadnimi vodami, ki nastajajo v napravi, ravnati v skladu s predpisi, ki urejajo področje odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode.

4. Okoljevarstvene zahteve za emisije hrupa

4.1. Okoljevarstvene zahteve v zvezi z emisijami hrupa v naravno in življenjsko okolje

4.1.1. Upravljavec mora obratovanje virov hrupa iz naprav iz 1. točke izreka tega dovoljenja (v nadaljevanju: viri hrupa) zaradi izvajanja proizvodnih dejavnosti prilagoditi na tak način, da vrednosti kazalcev hrupa L_{dan} , $L_{noč}$, $L_{večer}$ ali L_{dvn} na kateremkoli mestu ocenjevanja, to je pred najbližjimi stavbami z varovanimi prostori, ne bodo presegale mejnih vrednosti kazalcev hrupa določenih v preglednici 2, oziroma konične ravni hrupa ne bodo presegale mejnih vrednosti koničnih ravni hrupa določenih v preglednici 3 iz točke 4.2.2. izreka tega dovoljenja.

4.1.2. Upravljavec virov hrupa mora v času obratovanja zagotavljati ukrepe varstva pred hrupom za preprečevanje ali zmanjšanje ravni hrupa kot posledica uporabe ali obratovanja virov hrupa na najmanjšo možno mero, tako da obratovanje virov hrupa ne bo povzročalo čezmerne obremenitve okolja s hrupom.

4.1.3. Upravljavec mora v primeru preseganja mejnih vrednosti zagotoviti izvedbo enega ali več naslednjih ukrepov za zmanjšanje emisije hrupa iz virov hrupa ter širjenje hrupa v okolje, oziroma ukrepe za zmanjšanje izpostavljenosti hrupu:

- tehnični in konstrukcijski ukrepi ter ukrepi, povezani z načinom obratovanja ali uporabe vira hrupa,

- ukrepi usmerjanja, porazdelitve ali omejevanja pretoka vozil, blaga in ljudi ali zmogljivosti proizvodnih ali drugih oblik dejavnosti, povezanih z virom hrupa,
- ukrepi prostorskega in konstrukcijskega preprečevanja širjenja hrupa,
- ukrepi načrtovanja glede na obremenjenost okolja zaradi hrupa primerne namenske rabe prostora in
- ukrepi konstrukcijskega varstva pred hrupom na stavbah z varovanimi prostori.

4.1.4. Celotna obremenitev okolja zaradi hrupa kot posledica emisije vseh virov hrupa pred fasadami najbolj izpostavljenih stavb z varovanimi prostori, določena v skladu s predpisom, ki ureja ocenjevanje in urejanje hrupa v okolju oziroma s standardom SIST ISO 1996 - 2, ne sme presegati mejnih vrednosti kazalcev hrupa L_{dan} in L_{noč} določenih v preglednici 4 iz točke 4.2. izreka tega dovoljenja za III. območje varstva pred hrupom v skladu s predpisom o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju.

4.2. Dopustne vrednosti kazalcev hrupa

4.2.1. Mejne vrednosti kazalcev hrupa L_{dan}, L_{noč}, L_{večer} in L_{dvn}, ki ga povzročajo naprave so določene v preglednici 2:

Preglednica 2: Mejne vrednosti kazalcev hrupa L_{dan}, L_{noč}, L_{večer} in L_{dvn}

Območje varstva pred hrupom	L _{dan} (dBA)	L _{večer} (dBA)	L _{noč} (dBA)	L _{dvn} (dBA)
IV. območje	73	68	63	73
III. območje	58	53	48	58

4.2.2. Mejne vrednosti konične ravni hrupa L₁, ki ga povzročajo naprave so določene v preglednici 3:

Preglednica 3: Mejne vrednosti konične ravni hrupa L₁

Območje varstva pred hrupom	L ₁ -obdobje večera in noči (dBA)	L ₁ -obdobje dneva (dBA)
IV. območje	90	90
III. območje	70	85

4.2.3. Mejne vrednosti kazalcev hrupa L_{noč} in L_{dvn} za posamezna območja varstva pred hrupom so določene v preglednici 4:

Preglednica 4: Mejne vrednosti kazalcev hrupa L_{noč} in L_{dvn}

Območje varstva pred hrupom	L _{noč} (dBA)	L _{dvn} (dBA)
IV. območje	65	75
III. območje	50	60

4.3. Obveznosti v zvezi z izvajanjem obratovalnega monitoringa in poročanjem zaradi emisije hrupa v naravno in življenjsko okolje

4.3.1. Upravljavec virov hrupa mora v skladu s predpisom, ki ureja prve meritve in obratovalni monitoring hrupa za vire hrupa ter pogoje za njegovo izvajanje, zagotoviti izvajanje obratovalnega monitoringa hrupa za naprave v stanju njene polne obremenitve.

4.3.2. Upravljavec mora občasne meritve hrupa iz naprav izvajati vsake tretje koledarsko leto.

4.3.3. Upravljavec mora poročilo o opravljenih občasnih meritvah hrupa predložiti Agenciji RS za okolje do 31. marca tekočega leta za občasne meritve, opravljene v preteklem letu.

4.3.4. Upravljavec mora poročilo o obratovalnem monitoringu emisij hrupa v naravno in življenjsko okolje iz naprav hraniti najmanj pet let.

4.3.5. Obratovalni monitoring hrupa za vire hrupa lahko izvaja oseba, ki ima za to dejavnost pooblastilo ministrstva pristojnega za varstvo okolja.

5. Okoljevarstvene zahteve za ravnanje z odpadki

5.1. Zahteve za ustrezno ravnanje z odpadki, ki nastajajo zaradi opravljanja dejavnosti

5.1.1. Upravljavec mora odpadke skladiščiti tako, da ni ogroženo človekovo zdravje in brez uporabe postopkov in metod, ki bi čezmerno obremenjevali okolje.

5.1.2. Upravljavec mora odpadke skladiščiti v za to namenjenih in v skladu s predpisi urejenih objektih ali napravah.

5.1.3. Upravljavec mora zagotoviti, da so nevarni in nenevarni odpadki pakirani tako, da niso mogoči škodljivi vplivi na okolje. Na embalaži ali zabojniku, v katerem so pakirani odpadki, mora biti oznaka odpadka. Nevarni odpadki morajo biti označeni tudi skladno s predpisi, ki urejajo označevanje nevarnih snovi in pripravkov.

5.1.4. Upravljavec mora zagotoviti, da količina začasno skladiščenih odpadkov, namenjenih v nadaljnje ravnanje, ne sme presežati količine odpadkov, ki zaradi delovanja ali dejavnosti nastanejo v obdobju dvanajstih mesecev.

5.1.5. Upravljavec mora odpadke, ki so namenjeni za predelavo ali odstranjevanje skladiščiti ločeno po vrstah odpadkov tako, da so izpolnjene zahteve za predvideni način predelave ali odstranjevanja.

5.1.6. Upravljavec naprave mora za nastale odpadke zagotoviti predelavo ali odstranjevanje tako, da jih odda zbiralcu, predelovalcu ali odstranjevalcu odpadkov, ki je skladno s predpisom, ki ureja ravnanje z odpadki vpisan v evidenco oseb, ki ravnao z odpadki.

5.1.7. Upravljavec mora zagotoviti, da pošiljko odpadkov, za katero zagotavlja nadaljnje ravnanje, spremlja evidenčni list o ravnanju z odpadki, skladno s predpisom, ki ureja ravnanje z odpadki.

5.1.8. Upravljavec mora voditi evidenco glede na vrsto in količino odpadkov, ki nastajajo, skladno s predpisi, ki urejajo ravnanje z odpadki. Sestavni del evidence morajo biti tudi potrjeni evidenčni listi o ravnanju z odpadki.

5.1.9. Upravljavec mora dokumentacijo o evidenci za posamezno koledarsko leto hraniti najmanj pet let.

5.2. Zahteve za ustrezno ravnanje z nastalim perutninskim gnojem in s pralnimi vodami

5.2.1. Upravljavec mora zagotoviti skladiščenje perutninskega gnoja v vodotesnih zbiralnikih, tako da ne pride do izpiranja v okolje.

5.2.2. Zbiralniki za skladiščenje perutninskega gnoja in pralnih vod morajo imeti tako zmogljivost, ki zadošča za obdobja, za katera je skladno s predpisom, ki ureja mejne vrednosti vnosa nevarnih snovi in gnojil v tla, vnos gnojil prepovedan.

5.2.3. Upravljavec mora imeti na podlagi analize tal izdelan gnojilni načrt za vnos perutninskega gnoja in pralnih vod v tla. Upravljavec mora v gnojilnem načrtu oceniti skupno količino perutninskega gnoja in pralnih vod ter določiti čas gnojenja in odmerke perutninskega gnoja in pralnih vod za vsa razpoložljiva zemljišča.

5.2.4. Upravljavec mora pri vnosu perutninskega gnoja in pralnih vod v tla zagotoviti, da letni vnos fosforja, kalija in dušika ne presega mejnih vrednosti, določenih s predpisom, ki ureja mejne vrednosti vnosa nevarnih snovi in gnojil v tla.

5.2.5. Upravljavec lahko vnaša perutninski gnoj in pralne vode v tla takrat, ko so jih tla sposobna sprejeti. Pri vnosu mora upravljavec upoštevati omejitve in prepovedi, ki so določene s predpisom, ki ureja mejne vrednosti vnosa nevarnih snovi in gnojil v tla, in ki so določene s predpisom, ki ureja izvajanje dobre kmetijske prakse pri gnojenju.

5.2.6. Upravljavec mora zagotoviti, da naprave za vnos perutninskega gnoja in pralnih vod ustrezajo veljavnim tehničnim predpisom ter zagotavljajo pravilne odmerke in njihovo porazdelitev ter čim manjše izgube pri vnosu.

5.2.7. V kolikor upravljavec za strokovno utemeljeno gnojenje s perutninskim gnojem nima na razpolago dovolj kmetijskih zemljišč, mora zagotoviti, da s pogodbo odda presežke perutninskega gnoja in presežke pralnih vod drugim lastnikom ali posestnikom kmetijskih zemljišč, da presežke perutninskega gnoja in pralnih vod predela in jih v različnih oblikah proda na trgu ali da presežke perutninskega gnoja in pralnih vod odstrani na drug način, skladno s predpisi o ravnanju z odpadki.

6. Okoljevarstvene zahteve za učinkovito rabo vode in energije

6.1. Upravljavec mora voditi evidenco o porabi energije in vode.

7. Zahteve, ki se nanašajo na ukrepe po prenehanju obratovanja naprave

7.1. Ob prenehanju obratovanja naprave iz 1. točke izreka tega dovoljenja mora upravljavec, v primeru stečaja upravljavca pa stečajni upravitelj, vse odpadke, ki se nahajajo v napravi ali so nastale zaradi delovanja naprave odstraniti v skladu s predpisi, ki urejajo področje ravnanja z odpadki.

7.2. Po odstranitvi odpadkov iz točke 8.1. izreka tega dovoljenja mora upravljavec, v primeru stečaja upravljavca pa stečajni upravitelj, izvesti tudi monitoring onesnaženosti tal in v primeru prekomerne onesnaženosti zemljine izvesti sanacijo zemljine skladno z veljavnimi predpisi.

8. Drugi posebni pogoji za obratovanje naprave

8.1. Upravljavec mora redno spremljati rabo energije, vode, osnovnih in pomožnih materialov, emisij v zrak in vodo in nastanek odpadkov, ter porabe vrednotiti in optimirati.

8.2. Upravljavec mora poročati Agenciji Republike Slovenije za okolje o izpustih in prenosih onesnaževal do 31. marca v tekočem letu za preteklo leto v skladu s predpisi o Evropskem registru izpustov in prenosov onesnaževal in predpisi, ki urejajo prve meritve in obratovalni monitoring odpadnih vod, prve meritve in obratovalni monitoring emisij snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter ravnanje z odpadki.

8.3. Upravljavec mora za izdelavo poročila iz točke 8.2. uporabiti modelni izračun emisij snovi zrak iz točke 2.1. tega dovoljenja.

9. Obveznost obveščanja o spremembah

9.1. Upravljavec mora v primeru spremembe upravljavca najkasneje v roku 15 dni obvestiti Agencijo RS za okolje o novem upravljavcu.

9.2. Upravljavec mora o vsaki nameravani spremembi v obratovanju naprave iz točke 1. izreka tega dovoljenja, povezano z delovanjem ali razširitvijo naprave, ki lahko vpliva na okolje, pisno prijaviti Agenciji RS za okolje, kar izkazuje s potrdilom o oddani pošiljki.

9.3. Upravljavec mora Agencijo RS za okolje pisno obvestiti o nameri dokončnega prenehanja obratovanja naprave iz 1. točke izreka tega dovoljenja, kar izkazuje s potrdilom o oddani pošiljki.

9.4. Upravljavec, v primeru stečaja upravljavca pa stečajni upravitelj, mora Agencijo RS za okolje pisno obvestiti o izpolnjevanju zahtev iz okoljevarstvenega dovoljenja, ki se nanašajo na ukrepe po prenehanju obratovanja naprave, če je uveden postopek likvidacije upravljavca ali začel stečajni postopek, kar izkazuje s potrdilom o oddani pošiljki.

10. Čas veljavnosti dovoljenja

Okoljevarstveno dovoljenje za obratovanje naprave iz točke 1. izreka tega dovoljenja se izdaja za določen čas in sicer za dobo 10 let od dneva dokončnosti okoljevarstvenega dovoljenja.

11. Stroški postopka

O stroških postopka bo izdan poseben sklep.

O b r a z l o ž i t e v

I. Zahtevek za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja

Ministrstvo za okolje in prostor, Agencija Republike Slovenije za okolje, ki kot organ v sestavi ministrstva opravlja naloge s področja varstva okolja (v nadaljevanju: naslovni organ) je dne 30.10.2006, s strani stranke – Perutnina Ptuj, d.d., Potrčeva c. 10, 2250 Ptuj, (v nadaljevanju: upravljavec), ki jo zastopa direktor dr. Roman Glaser, prejela zahtevek za pridobitev dovoljenja za obratovanje naprave za intenzivno rejo perutnine z 145.200 mesti – farmo Trnovec. Naprava se nahaja na lokaciji Trnovec 18, 2324 Lovrenc na Dravskem polju. Stranka je vlogo dopolnila dne 2.2.2007, 28.3.2007 in 26.4.2007.

II. Pravna podlaga za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja

68. člen Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06-ZVO-1-UPB1 in 49/06-ZMetD in 66/06-OdiUS; v nadaljevanju ZVO-1) določa, da mora upravljavec za obratovanje naprave, v kateri se bo izvajala dejavnost, ki lahko povzroči onesnaževanje okolja večjega obsega, in za vsako večjo spremembo v obratovanju te naprave pridobiti okoljevarstveno dovoljenje. Okoljevarstveno dovoljenje se lahko izda za eno ali več naprav ali njenih delov, ki so na istem kraju in imajo istega upravljavca. Skladno z Uredbo o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 97/04 in 71/07) je naprava, ki lahko povzroča onesnaževanje okolja večjega obsega, nepremična tehnološka enota, v kateri poteka ena ali več dejavnosti s proizvodno zmogljivostjo nad pragom iz priloge 1, ki je sestavni del te uredbe, in na istem kraju katerakoli druga z njo neposredno tehnično povezana dejavnost, ki lahko povzroča obremenitev okolja. Med naprave se ne uvrščajo naprave, ki se uporabljajo samo za raziskave, razvoj in preizkušanje novih izdelkov ter procesov. Obstoječa naprava je naprava, ki je obratovala na dan uveljavitve te uredbe ali je bilo pred njeno uveljavitvijo zanjo pridobljeno pravnomočno gradbeno dovoljenje po predpisih o graditvi objektov.

Skladno z določbami iz 172. člena ZVO-1 morajo upravljavci obstoječih naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega, njihovo obratovanje uskladiti z določbami ZVO-1 in pridobiti okoljevarstveno dovoljenje najkasneje do 31. oktobra 2007. Obstoječa naprava je naprava, ki je obratovala na dan uveljavitve Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 97/04 in 71/07).

Skladno s prvim odstavkom 70. člena ZVO-1 mora upravljavec v zvezi z obratovanjem naprave, v kateri se bo izvajala dejavnost, ki lahko povzroči onesnaževanje okolja večjega obsega, zagotoviti ukrepe za preprečevanje onesnaževanja okolja, zlasti z uporabo najboljših razpoložljivih tehnik, preprečitev onesnaženja okolja večjega obsega, preprečevanje nastajanja odpadkov skladno s predpisi, ki urejajo ravnanje z odpadki, predelavo nastalih odpadkov ali njihovo odstranjanje skladno s predpisi, če predelava tehnološko ali ekonomsko ni mogoča, učinkovito rabo energije, preprečevanje nesreč in omejevanje njihovih posledic in preprečitev onesnaževanja okolja in vzpostavitev zadovoljivega stanja okolja na kraju naprave po dokončnem prenehanju njenega obratovanja.

Prvi odstavek 72. člena ZVO-1 določa, da mora naslovni organ odločiti o izdaji okoljevarstvenega dovoljenja za napravo iz 68. člena ZVO-1, tj. napravo, v kateri se bo izvajala dejavnost, ki lahko povzroči onesnaževanje okolja večjega obsega, v šestih mesecih od dneva prejema popolne vloge, pri čemer na primeren način upošteva tudi mnenja in pripombe javnosti.

Vsebina okoljevarstvenega dovoljenja je določena v 74. členu ZVO-1 in 8. členu Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 97/04 in 71/07).

III. Ugotovljeno dejansko stanje in dokazi na katere je oprto

Naslovni organ je v postopku izdaje okoljevarstvenega dovoljenja odločal na podlagi vloge in dopolnitev vloge z naslednjimi prilogami:

- Certifikat ISO 14001:2004, TUEV, 28.7.2006
- Certifikat ISO 9001:2000, TUEV, 28.7.2006
- Lokacijska informacija za promet z nepremičninami, Skupna občinska uprava Ptuj, št. 350-01-1401/2005-707 z dne 21.4.2005;
- Lokacijska informacija za promet z nepremičninami, Skupna občinska uprava Ptuj, št. 350-01-1017/2005-707 z dne 21.4.2005;
- Lokacijska informacija za promet z nepremičninami, Skupna občinska uprava Ptuj, št. 350-01-1402/2005-707 z dne 21.4.2005;
- Lokacijska informacija za promet z nepremičninami, Skupna občinska uprava Ptuj, št. 350-01-1403/2005-707 z dne 21.4.2005;
- Zračni posnetek lokacije farme, upravljavec sam,
- Identifikacija izpustov na tlorisu obrata, upravljavec sam,
- Načrt parcele, Geodetska uprava RS, 30.1.2007
- Poročilo o meritvah hrupa v okolju za vir: Farma Sela, CEVO 270/2006, 21.9.2006,
- Gnojilni načrti za leto 2006, upravljavec sam,
- Uporabno dovoljenje, Skupščine občine Ptuj, št. 351-921/76-3-PJ z dne 27.12.1977,
- Gradbeno dovoljenje, Skupščina občine Ptuj, št. 351-921/76-3-BL z dne 17.5.1977.

V postopku je bilo na podlagi predložene dokumentacije ugotovljeno naslednje:

Naslovni organ je na podlagi vloge za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja ugotovil, da je naprava iz 1. točke izreka tega dovoljenja obstoječa naprava, ki se skladno s prilogo 1 Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 97/04 in 71/07) razvršča kot:

- Dejavnost: 6, Druge dejavnosti
- Naprava: 6.6a, Naprava za intenzivno rejo perutnine z več kot 40.000 mesti.

Na podlagi vloge za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja je naslovni organ ugotovil, da je proizvodna zmogljivost naprave oz. število mest naprave 145.200.

Naprava leži na zemljiščih parc. št. 205/8, 249/2, 249/3, 249/5, 249/6, 249/7, 249/8, 249/9, 249/10, 249/12, 249/13, 249/14, 249/15, 249/17, 249/18, 214/6, 214/8, 217/6 se k.o. Trnovec. Iz zemljiške knjige izhaja, da je upravljavec lastnik zgoraj navedenih zemljišč.

Upravljavec na kraju naprave iz prejšnjega odstavka ne upravlja z drugo napravo ali obratom, ki bi imela z napravo iz 1. točke izreka tega dovoljenja skupne objekte ali naprave za odvajanje emisij ali ravnanje z odpadki. Območje naprave ni obrat po določbah Uredbe o preprečevanju večjih nesreč in zmanjševanju njihovih posledic (Uradni list RS, št. 88/05).

Naprava je locirana izven strnjenegega naselja. Območje naprave je na osnovi določil 3. člena Uredbe o ukrepih za ohranjanje in izboljšanje kakovosti zunanje zraka (Uradni

list RS št. 52/02 in 41/04) in 2. člena Sklepa o določitvi območij in stopnji onesnaženosti žvepovega dioksida, dušikovih oksidov, delcev, svinca, benzena, ogljikovega monoksida in ozona v zunanjem zraku (Uradni list RS, št. 72/03), razvrščeno v območje onesnaženosti SI 1, za katero je določena II. stopnja onesnaženosti zraka. Naprava se nahaja na kmetijskem območju, ki ni namenjeno bivanju in je skladno s 3. členom Uredbe o elektromagnetnem sevanju v naravnem in življenjskem okolju (Uradni list RS, št. 70/96 in 41/04) uvrščeno v območje II. stopnje varstva pred sevanji. V skladu s 4. členom Uredbe o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju (Uradni list RS, št. 105/05) se območje farne uvršča v IV. stopnjo varstva pred hrupom.

Upravlavec ima certifikat za ravnanje z okoljem ISO 14001.

Naprava obsega 27 hlevov za vzrejo brojlerskih staršev. Vzreja brojlerskih staršev traja od vhlevitve dan starih staršev pa do 18. tedna starosti. Proces vzreje poteka na nastilju – talna reja. Kot nastilj se uporabljajo oblanci. V vsak hlev se vhlevijo živali 1,5 do 2 krat letno. Hlevi so ogrevani s plinskimi grelci. Po vsaki zaključeni reji se hlevi in oprema mehansko očistijo, operejo in razkužijo.

Vzreja brojlerskih staršev se odvija v zaprti reji, brez izpustov, s kontrolirano tehnologijo krmljenja, osvetljevanja, z uravnavano klimo prostorov in z zdravstveno zaščito. Objekti so dolgi 84 m in široki 12 m, vzrejni prostor je dolg 80 m in predprostor 4 m. V predprostoru je stroj za krmljenje, naprava, ki regulira ventilacijo, temperaturo in osvetlitev. V vsakem predprostoru je dezobarijera z razkužilom. Hlevi so brez oken. Od vzdolžne osi vzrejališča proti zunanjim zidom je nagib tal, odprtine v stenah, namenjene za iztekanje pralnih vod, so med rejo zaprte s posebnimi čepi.

Emisije hrupa v okolje iz naprave povzročajo ventilatorji, ki odvajajo zrak iz hlevov. V industrijskem kompleksu se nahaja vir elektromagnetnega sevanja in sicer transformatorska postaja z elektroenergetskimi povezavami, katerih nazivna napetost je manjša od 110 kV.

Industrijske odpadne vode nastajajo pri pranju hlevov, ki se morajo zbirati v vodotesnih zbiralnikih. Letna količina je ocenjena na 1350 m³. Za čiščenje hlevov se ne uporabljajo kemikalije ali kakršne koli nevarne snovi. Hleve se najprej očisti mehansko, nato pa opere z vodo z visokotlačnimi napravami. Sledi razkuževanje v obliki fine meglice, ki se nanese na stene objekta, strop in opremo. Nato se hlev posuši. Med razkuževanjem ne prihaja do emisij v vode, saj razkužilo do konca turnusa oksidira – se razgradi. Zbrana industrijska odpadna voda se lahko uporabi za gnojenje tal v skladu z veljavnimi predpisi, ki urejajo področje vnosa gnojil v tla. Do konca leta 2008 bo zgrajena bioplinarna, kamor se bodo odvažale zbrane industrijske odpadne vode. Komunalna odpadna voda iz naprave se zbira v nepretočni greznici, ki se prazni skladno z veljavnimi predpisi, ki urejajo področje odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode.

Dejavnost intenzivne reje perutnine lahko povzroča emisije v zrak snovi kot so: metan, didušikov oksid, amoniak in prah.

Pri talni reji perutnine v hlevih so pomembne predvsem emisije amoniaka in prahu, ker emisije metana ter didušikovega oksida nastajajo v večji meri še pri kasnejšem ravnanju z gnojem izven hleva.

Emisija snovi v zrak iz naprave iz 1. točke izreka tega dovoljenja je ovrednotena kot razpršena emisija, ker je to emisija snovi, ki ne nastane zaradi izpuščanja odpadnih plinov iz naprave skozi odvodnike

V napravi nastaja perutninski gnoj, ki pomešan s steljo ostane v hlevu, dokler se vzrejajo živali. Gnoj se uporablja za gnojenje njivskih površin na osnovi gnojilnega načrta. Pretežni del nastalih odpadkov predstavljajo odpadna živalska tkiva.

Emisije iz naprave se zmanjšujejo z ustreznim vodenjem prehrane živali (zmanjševanje deleža fosforja in dušika v prehrani).

IV. Pravna podlaga za določitev zahtev v zvezi z emisijami, dopustnih vrednosti emisij, obveznosti izvajanja obratovalnega monitoringa in poročanja ter razlogi za odločitev

Na podlagi 9. člena Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 97/04 in 71/07) se dopustne vrednosti emisij, tj. mejne vrednosti emisij v vode, zrak in/ali tla, porabe naravnih virov in/ali energije ali drug ustrezen parameter, naveden v okoljevarstvenem dovoljenju, ki med obratovanjem naprave ne sme biti presežen, določijo za snovi iz priloge 2, ki je sestavni del te uredbe, razen v primeru, če nastanek teh snovi pri delovanju naprave ni mogoč. Ne glede na to se v dovoljenju lahko določijo dopustne vrednosti emisij tudi za snovi, ki niso navedene v prilogi 2, če pomembno prispevajo k obremenjevanju okolja iz naprave glede na njegovo kakovost in predpisane standarde kakovosti okolja. Dopustne vrednosti emisij morajo biti strožje od vrednosti, dosegljivih z uporabo najboljših razpoložljivih tehnik ali predpisanih mejnih vrednosti, če je to potrebno zaradi doseganja predpisanih standardov kakovosti okolja. Poleg dopustnih vrednosti emisije se v dovoljenju določijo tudi obratovalni pogoji, potrebni za zagotavljanje visoke stopnje varstva okolja kot celote, ki temeljijo na uporabi najboljših razpoložljivih tehnik.

Naslovni organ je za napravo iz 1. točke izreka tega dovoljenja določil zahteve v zvezi z emisijami snovi v zrak na podlagi 12., 22., 25. člena in Priloge Pravilnika o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter o pogojih za njegovo izvajanje (Uradni list RS, št. 70/96, 71/00, 99/01, 17/03 in 41/04).

Naslovni organ je za napravo iz 1. točke izreka tega dovoljenja določil faktorje za izračun razpršene emisije snovi v zrak skladno z določilom 31. člena Uredba o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja (Uradni list RS, št. 31/07). Emisijske faktorje za izračun letnih količin razpršene emisije amoniaka in celotnega prahu, določene v točki 2.1.2 izreka tega dovoljenja, je naslovni organ pridobil na podlagi podatkov iz dokumenta Emissions From Animal Feeding Operations, U.S. Environmental Protection Agency, 2001 (<http://www.epa.gov/ttn/chief/ap42/ch09/draft/draftanimalfeed.pdf>).

Obveznosti v zvezi s poročanjem je naslovni organ določil na podlagi določil 22. in 25. člena Pravilnika o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter o pogojih za njegovo izvajanje (Uradni list RS, št. 70/96, 71/00, 99/01, 17/03 in 41/04).

Naslovni organ je za napravo iz 1. točke izreka tega dovoljenja določil zahteve v zvezi z zmanjševanjem emisije snovi v vode na podlagi 5. člena Pravilnika za izvajanje dobre kmetijske prakse pri gnojenju (Uradni list RS, št. 130/04 in 20/06-ZVO-1A), 6. člena Uredbe o emisiji snovi pri odvajanju odpadnih vod iz objektov reje domačih živali (Uradni list RS, št. 10/99, 7/00 in 41/04) in 19. člena Uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih vod v vode in javno kanalizacijo (Uradni list RS, št. 47/05, 45/07).

Naslovni organ je določil zahteve v zvezi z emisijami hrupa za napravo iz 1. točke izreka tega dovoljenja na podlagi 3., 7., 8., 9. in 11. člena Uredbe o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju (Uradni list RS, št. 105/05).

Naslovni organ je določil dopustne mejne vrednosti kazalcev hrupa za napravo iz 1. točke izreka tega dovoljenja na podlagi 5. člena Uredbe o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju (Uradni list RS, št. 105/05).

Pogoje za ravnanje z odpadki, ki nastanejo zaradi dejavnosti v napravi iz 1. točke izreka tega dovoljenja, je naslovni organ določil na podlagi 8., 13., 14., 18., 20., 22. in 23. člena Pravilnika o ravnanju z odpadki (Uradni list RS, št. 84/98, 45/00, 20/01, 13/03 in 41/04). Zahteve za ustrezno ravnanje z nastalim perutninskim gnojem je naslovni organ določil na podlagi 7. člena Uredbe o mejnih vrednostih vnosa nevarnih snovi in gnojil v tla (Uradni list RS, št. 84/05) ter 3., 5. in 7. člena Pravilnika za izvajanje dobre kmetijske prakse pri gnojenju (Uradni list RS, št. 130/04 in 20/06-ZVO-1A).

Obratovalnega monitoringa v skladu s 17. členom Uredbe o elektromagnetnem sevanju v naravnem in življenjskem okolju (Uradni list RS 70/96 in 41/04) za nizkofrekvenčni vir sevanja na II. območju ter za nizkofrekvenčni vir sevanja na I. območju, katerega nazivna napetost je manjša od 110 kV, ni treba zagotavljati.

Naslovni organ je obveznosti izvajanja obratovalnega monitoringa in poročanja za emisije snovi v zrak določil na podlagi 22. in 25. člena Pravilnika o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter o pogojih za njegovo izvajanje (Uradni list RS, št. 70/96, 71/00, 99/01, 17/03 in 41/04).

Obveznosti izvajanja obratovalnega monitoringa in poročanja zaradi emisij hrupa so določene na podlagi 7., 13., 14. in 15. člena Pravilnika o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu hrupa za vire hrupa ter o pogojih za njegovo izvajanje (Uradni list RS, št. 70/96, 45/02 in 41/04).

Naslovni organ je skladno z določili 3. člena Uredbe o izvajanju Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 166/2006 o Evropskem registru izpustov in prenosov onesnaževal ter spremembi Direktiv Sveta 91/689/EGS in 96/61/ES (Uradni list RS, št. 77/06) določil zahteve v zvezi s poročanjem v Evropski register izpustov in prenosov onesnaževal.

Upravljavec mora poročati Agenciji RS za okolje o izpustih in prenosih onesnaževal do 31. marca v tekočem letu za preteklo leto v skladu s predpisi o Evropskem registru izpustov in prenosov onesnaževal in predpisi, ki urejajo prve meritve in obratovalni monitoring odpadnih vod, prve meritve in obratovalni monitoring emisij snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter ravnanje z odpadki.

Naslovni organ je določil tudi zahteve, ki se nanašajo na ukrepe po prenehanju obratovanja naprave iz 1. točke izreka tega dovoljenja. Določeni so bili na osnovi opisa naprave, nastajanja odpadkov med proizvodnjo v napravi in po prenehanju proizvodnje v napravi, kar je opisano v vlogi.

Naslovni organ je izvedel presojo skladnosti obravnavane naprave z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami v skladu z 10. členom Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 97/04 in 71/07) in pri tem upošteval merila, ki so določena v Prilogi 3 Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 97/04 in 71/07), pri čemer so bili osnova za presojo uporabe najboljših razpoložljivih tehnik za obratovanje obravnavane naprave naslednji referenčni dokumenti: Referenčni dokument o najboljših razpoložljivih tehnikah pri intenzivni reji perutnine in prašičev (Reference Document on Best Available Techniques for Intensive Rearing of Poultry and Pigs, ILF, izdan jul/2003), Referenčni dokument o najboljših razpoložljivih tehnikah zmanjševanja emisij pri skladiščenju surovin ali nevarnih snovi (Reference Document on Best Available Techniques on Emission from Storage, ESB, izdan jul/2006).

Drugi odstavek 10. člena Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 97/04 in 71/04) določa, da mora upravljavec pri načrtovanju ali večji spremembi naprave izbrati tehniko za preprečevanje

in zmanjševanje emisije snovi, ki je enakovredna najboljši razpoložljivi tehniki in ki zagotavlja, da dopustne vrednosti ne bodo dosežene.

Naslovni organ je skladno z zgoraj citiranim drugim odstavkom 10. člena Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 97/04 in 71/07), v postopku na podlagi podatkov v vlogi in na podlagi primerljivih razpoložljivih tehnik ugotovil, da stranka z obratovanjem naprave iz točke 1. izreka tega dovoljenja lahko dosega enakovredne okoljske vplive, izražene z emisijskimi vrednostmi, s porabo naravnih virov in energije ali z drugimi ustreznimi parametri, kot se dosegajo z uporabo najboljših dosegljivih tehnik, navedenih v referenčnih dokumentih, ki so citirani v točki IV. obrazložitve tega dovoljenja.

Naslovni organ je na podlagi v točki IV. obrazložitve tega dovoljenja ugotovljenega dejanskega stanja in dokazov na katere je oprto, ugotovil, da upravljavec zagotavlja: preprečevanje onesnaževanja okolja večjega obsega, učinkovito rabo energije, preprečevanje nesreč in omejevanje njihovih posledic.

Navedeno pomeni, da so pogoji za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja izpolnjeni, zato je naslovni organ upravljavcu na podlagi 1. odstavka 72. člena ZVO-1 izdal okoljevarstveno dovoljenje za obratovanje naprave za intenzivno rejo perutnine z 145.200 mesti – farmo Trnovec. Hkrati je bilo treba stranki določiti pogoje v smislu izpolnjevanja določil zakonodaje varstva okolja. V dovoljenju so skladno z 8. členom Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 97/04 in 71/07), ki določa podrobnejšo vsebino okoljevarstvenega dovoljenja, in na podlagi pravnih podlag, ki so navedene v točki IV. obrazložitve tega dovoljenja, zahteve v zvezi z emisijami hrupa v naravno in življenjsko okolje in dopustne vrednosti kazalcev hrupa, okoljevarstvene zahteve za ravnanje z odpadki, s perutninskim gnojem in pralnimi vodami. Z dovoljenjem je določena tudi obveznost upravjavca z zvezi z izvajanjem obratovalnega monitoringa emisij snovi v zrak in emisij hrupa v naravno in življenjsko okolje. Naslovni organ je določil tudi zahteve za učinkovito rabo vode in energije in zahteve, ki se nanašajo na ukrepe po prenehanju obratovanja naprave.

V. Čas veljavnosti dovoljenja

Okoljevarstveno dovoljenje se skladno s tretjim odstavkom 69. člena ZVO-1 izdaja za obdobje desetih let. Skladno s četrnim odstavkom 14. člena Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 71/07), začne čas veljavnosti okoljevarstvenega dovoljenja, ki je izdano upravljavcem obstoječih naprav, teči z dnem njegove dokončnosti.

Skladno s četrnim odstavkom 69. člena ZVO-1 se okoljevarstveno dovoljenje lahko podaljša, če naprava ob izteku njegove veljavnosti izpolnjuje pogoje, pod katerimi se okoljevarstveno dovoljenje podeljuje. Upravljavec mora zahtevati podaljšanje okoljevarstvenega dovoljenja najkasneje šest mesecev pred iztekom njegove veljavnosti. Skladno z 79. členom ZVO-1 preneha okoljevarstveno dovoljenje veljati s pretekom časa, za katerega je bilo podeljeno, z odvzemom ali s prenehanjem naprave ali upravjavca.

VI. Dolžnost obveščanja o spremembah in sprememba okoljevarstvenega dovoljenja

Vsako nameravano spremembo v obratovanju naprave, povezano z delovanjem ali razširitvijo naprave, ki lahko vpliva na okolje, mora upravljavec skladno s 77. členom ZVO-1 pisno prijaviti naslovnemu organu, kar izkazuje s potrdilom o oddani pošiljki.

Skladno s 6. točko prvega odstavka 8. člena Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 97/04 in 71/07), mora upravljavec v primeru spremembe upravljavca, najkasneje v 15 dneh obvestiti naslovni organ o novem upravljavcu. Upravljavec mora naslovni organ na podlagi 81. člena ZVO-1 pisno obvestiti o nameri dokončnega prenehanja obratovanja naprave, kar izkazuje s potrdilom o oddani pošiljki. Upravljavec, v primeru stečaja upravljavca pa stečajni upravitelj, mora naslovni organ pisno obvestiti o izpolnjevanju zahtev iz okoljevarstvenega dovoljenja, ki se nanašajo na ukrepe po prenehanju obratovanja naprave, če je uveden postopek likvidacije upravljavca ali začel stečajni postopek, kar izkazuje s potrdilom o oddani pošiljki. Zgoraj navedeni obvestili na podlagi 81. člena ZVO-1 morata vsebovati tudi navedbe in dokazila o izpolnjenosti zahtev iz okoljevarstvenega dovoljenja, ki se nanašajo na ukrepe po prenehanju obratovanja naprave.

Skladno z določbami 78. člena ZVO-1 naslovni organ okoljevarstveno dovoljenje pred iztekom njegove veljavnosti spremeni po uradni dolžnosti, če: je zaradi čezmerne onesnaženosti okolja na območju, na katerem obratuje naprava, treba spremeniti v veljavnem dovoljenju določene mejne vrednosti emisij v vode, zrak ali tla ali dodatno določiti dopustne vrednosti emisij drugih onesnaževalcev, spremembe najboljših razpoložljivih tehnik omogočajo pomembno zmanjšanje emisije iz naprave ob razumno višjih stroških, obratovalna varnost procesa ali dejavnosti zahteva uporabo drugih tehnik ali to zahtevajo spremembe predpisov na področju varstva okolja, ki se nanašajo na obratovanje naprave. O nameri spremembe dovoljenja po uradni dolžnosti mora naslovni organ upravljavca pisno obvesti najmanj tri mesece pred izdajo odločbe o spremembi dovoljenja. Naslovni organ v odločbi o spremembi dovoljenja določi tudi rok, v katerem mora upravljavec uskladiti obratovanje naprave z novimi zahtevami. Naslovni organ pošlje spremenjeno okoljevarstveno dovoljenje tudi pristojni inšpekciji.

VII. Sodelovanje javnosti

Skladno s 14. členom Uredbe o dopolnitvah in spremembah Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 97/04 in 71/07), se za obstoječe naprave v postopku za pridobitev prvega okoljevarstvenega dovoljenja sodelovanje javnosti zagotovi z izdajo obvestila o izdanem okoljevarstvenem dovoljenju. Naslovni organ v 30 dneh po vročitvi dovoljenja strankam obvesti javnost o sprejeti odločitvi z objavo na krajevno običajen način, v svetovnem spletu in v enem od dnevnih časopisov, ki pokriva celotno območje države. Objava mora vsebovati zlasti vsebino odločitve in glavne razloge za odločitev o izdaji okoljevarstvenega dovoljenja.

VIII. Stroški postopka

Skladno s prvim odstavkom 113. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/06-ZUP-UPB2 in 105/06-ZUS-1, v nadaljevanju: ZUP) grede stroški, ki nastanejo organu ali stranki med postopkom ali zaradi postopka (ogläse, strokovno pomoč, itd.), v breme tistega, na katerega zahtevo se je postopek začel. V skladu s petim odstavkom 213. člena v povezavi z 118. členom ZUP je bilo treba v izreku tega dovoljenja odločiti tudi o stroških postopka. Kot je razvidno iz 2. točke izreka te odločbe, bo naslovni organ o stroških postopka odločil s posebnim sklepom.

Upravna taksa po tarifnih številkah 1 in 3 taksne tarife Zakona o upravnih taksah (Uradni list RS, št. 42/07-ZUT-UPB3), v višini 250 točk, kar znaša 17,73 EUR, je bila plačana z upravnimi kolki RS in uničena na vlogi.

Pouk o pravnem sredstvu:

Zoper to odločbo je dovoljena pritožba na Ministrstvo za okolje in prostor, Dunajska cesta 48, 1000 Ljubljana, v roku 15 dni od dneva vročitve te odločbe. Pritožba se vloži pisno ali poda ustno na zapisnik pri Ministrstvu za okolje in prostor, Agenciji RS za okolje, Vojkova cesta 1b, 1001 Ljubljana. Pritožbo je potrebno bodisi kolkovati z upravnimi kolki v vrednosti 14,18 EUR, bodisi predložiti potrdilo o plačilu enakega zneska v primeru drugih oblik plačila upravne takse.

Postopek vodili:

dr. Nataša Vrbančič Kopač, univ. dipl. fiz.
Podsekretarka

Nataša Petrovčič, univ. dipl. prav.
Višja svetovalka II

Tanja Dolenc, univ. dipl. inž. grad.
Direktorica urada za okolje

Vročiti:

- Perutnina Ptuj, d.d., Potrčeva c. 10, 2250 Ptuj (osebno)
- Mestna občina Ptuj, Mestni trg 1, 2250 Ptuj
- Ministrstvo za okolje in prostor, Inšpektorat RS za okolje in prostor, Inšpekcija za okolje, Dunajska 47, 1000 Ljubljana